

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal ikke blande mig mere i den der uenighed, jeg syntes jeg opfattede mellem regeringspartierne, og det har vi diskuteret. Vi kan nok ikke komme det meget nærmere.

Men det, jeg ville sige til fru Sandy Brinck, er jo: Er det nytænkning? Sådant bliver det ligesom præsenteret. Men er det nytænkning, at regeringen nu forsøger at leve op til det, som vi har kaldt på i årevis, nemlig at den fik skaffet det antal sikringspladser, som det var nødvendigt at skaffe? Er det nytænkning? Det er da ikke særlig meget nytænkning. Jeg ved da, at man har været meget utilfreds med socialministeren og ministeriet i lang tid, fordi det ikke er lykkedes i samarbejde med amterne at skaffe de her pladser. Det er et programpunkt, man har haft i årevis. Nu siger man så: Nå ja, men nu skaffer vi så de pladser. Jamen det er da også godt, men det skulle man have gjort for mange år siden.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det fru Lone Yalcinkaya som ordfører.

Lone Yalcinkaya (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, vil jeg fremføre følgende:

Med dette forslag ønsker forslagsstillerne at indføre en lynproces med efterfølgende lynafsoning for unge kriminelle, som ikke tidligere er blevet retsfulgt. En slags chokkur kan man vel kalde forsøget. Umiddelbart synes vi i CD, at forslaget lyder sympatisk, da vi jo generelt er enige i, at handling og konsekvens langt hen ad vejen er alfa og omega i strafferetsplejen. Alligevel er der dog en række spørgsmål, som melder sig, når man læser forslaget igennem.

Det fremgår af forslaget, at forslagsstillerne forestiller sig straksdommene anvendt i forbindelse med mindre alvorlige straffelovsovertrædelser som eksempelvis vold, hærværk eller berigelsessager. Så vidt vi er orienteret, afgøres mindre hærværksforseelser med en bøde, og almindeligvis må man vel betragte enhver frihedsstraf som en mere indgribende og dermed hårdere straf end bøde, også selv om den kun er på et par dage. Er konsekvensen af dette forslag dermed ikke, at en 24-årig debuterende hærværksmand vil slippe med en bøde, men havde han bare været 1 år yngre, var han kommet i

fængsel for det samme? Hvor er rimeligheden i dette?

Vi troede, at vi i Danmark hyldede princippet om, at lige forhold skulle behandles lige, og at ung alder er en undskyldende og straffeformildende omstændighed, ikke det modsatte. Dette problem synes vi ville være relevant at få en kommentar til.

Noget andet er spørgsmålet om anke. Vi har bemærket, at det i bemærkningerne er anført, at det er en forudsætning, at de unge erkender eller bliver taget på fersk gerning, og at de i modsat fald skal have lejlighed til at anke dommen. Dette er ganske udmærket. Men hvis jeg var ung førstegangskriminel, ville jeg da hurtigt blive klar over, at jeg bare skal nægte, også selv om jeg blev taget på fersk gerning. Og hvad så? Ville man så indsætte den unge til afsoning og afvente anken derefter?

Som det fremgår af ordførertalen, er der altså nogle spørgsmål, som vi i CD gerne vil have afklaret, før vi melder vores støtte til forslaget. Men intentionerne er vi da nogenlunde enige i.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Lige til opklaring af det spørgsmål, der kommer fra CD: Det er jo ikke sådan, at alle på 23 år, der første gang laver hærværk, skal ind at sidde. Det er meget væsentligt, og det er derfor, jeg har gentaget det nogle gange, at det er muligheden med hensyn til dem, der er fuldkommen uopnåelige. Langt, langt de fleste vil jo også falde ind under det med bøde ved førstegangshærværket, om så de er 15, 16, 17 eller 18 år. Men det er dér, hvor man siger: Her er ingen mulighed ud af kriminaliteten, før vi har vedkommende til stede. Så det er at sætte tingene lidt forkert op, hvis man tror, at samtlige på 23 år skal ind og sidde, men bare de venter, til de er 24 år, så får de en bøde. Det er ikke det, der er meningen med det.

Så vil jeg også lige pointere det med hensyn til anke. De her sager er klart der, hvor de er taget på fersk gerning, og hvor der overhovedet ikke er tvivl om, at de har begået den kriminalitet. Det andet er jo fuldkommen uladsiggørligt, og det vil vi ikke være med til i Venstre, nemlig at man dømmer folk – det er jo nærmest en slags gå-planken-ud, altså en lynchning. Hvis ikke man har rettergangen først, og det er helt sikkert, at de har lavet forholdet, så er det klart, at vi godt kan se, at det er uanvendeligt.